

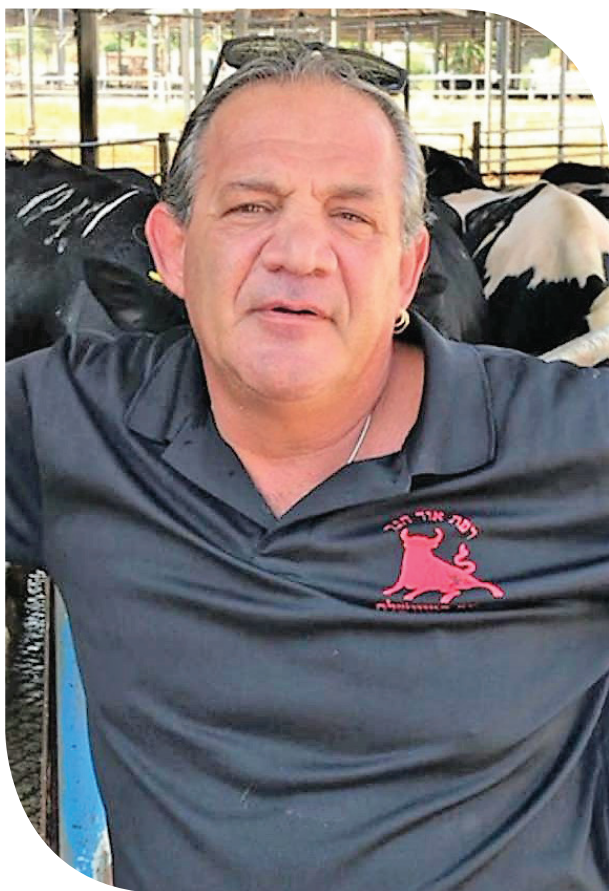
עוטף פולונסקי

אדי פולונסקי

חברנו היקר אדי פולונסקי ממשיך לדווח לנו ישירות מקיבוץ אור הנר שלגבול רצועת עזה. הוא כבר הספיק לטוס להאג להגיש עתירה נגד החמס. שב לחלוב בקיבוץ ומסתער לצלילי שלמה ארצי על הממשלה ועל מה שהוא מכנה "אוזלת יד מתמשכת" וכן, גם חזר מההפגנה בת"א עם חבריו מהעוטף והספיק להשתתף בחתמיה על ההסכם עם הממשלה. אין רגע דל, לא אצלו ולא בעוטף עזה. פולונסקי מדבר וקשה שלא להקשיב לו •

אין כאן עניין של
ימין ושמאל, אלא
מציאות חיים בלתי
נסבלת לנו ולילדינו.
אנחנו פשוט לא
מוכנים יותר לחיות כך

אני אתחיל מהסוף במידה ולמישהו היה ספק - איש מאתנו איננו רוצה במלחמה. נקודה. אך הזליגה המתמשכת של שריפות, הפגנות, הפגזות ורקטות, זוהי מציאות בלתי נסבלת. קשה לחשוב בהיגיון כשבערב ישי, במקום לאכול ארוחת ערב שקטה אתה מבלה עם הילדים והנכדים בתוך הממ"ד. זוהי מציאות שחייבת להיפסק. מתוך הבנה ברורה שאנחנו לא מבקשים שקט, אלא עתיד בטוח לנו ובעיקר לילדינו. כבר יותר מידי שנים אנחנו חיים במציאות של בין מלחמה למלחמה, עם ממשלה לא יצירתית הנכנעת פעם אחר פעם לחמאס ולארגוני טרור, תוך כדי אמירות פופוליסטיות, כיבוי שריפות פה ושם, ומניע אחד ויחיד - להישאר בשלטון. אין כאן עניין של ימין ושמאל, אלא מציאות חיים בלתי נסבלת לנו ולילדינו. אנחנו פשוט לא מוכנים יותר לחיות כך. אמירות כגון "הילדים הם הגיבורים האמיתיים של הסיפור הזה" פוגעות בנו במהות. אנחנו לא רוצים ילדים גיבורים, לא רוצים ילדים המדברים וחולמים על טילים, חפירות, מחבלים ומלחמות. אנחנו רוצים שילדינו ידברו ויחלמו על ספורט, חינוך, משחקים וללא חשש. שייהנו מדברים פשוטים מבלי לחפש כל הזמן מחסה. מעבר למציאות הבלתי נסבלת, ממשלת ישראל מקצצת בתקציבי הרווחה, הביטחון ומרכזי חוסן נמצאים ללא תקציבים. חוץ מאמירות והבטחות אין כלום. צריך להבין שאנשים כאן נמצאים בטרומה, לא פוסט טראומה, אלא חיים בטרומה. כך גם בעניין השריפות. התקשורת מראה חצי דקה של שריפה, בבית ברחוב בלפור קוראים לנו לקחת את הדברים בפרופורציות. פרופורציות? מי שלא גר כאן, לא מבין את גודל הקטסטרופה. אלפי דונמים

חקלאיים, חורשות, שמורות טבע, הכל נשרף על בסיס יומי, לא שבועי, לא חודשי, על בסיס יומי, ללא מענה וללא כוח אדם מתאים, למרות עבודת הקודש של הכבאים והמתנדבים. מישהו מכס יכול לדמיין איך זה לחיות 24 שעות עם ריח של שרוף באף ועשן בריאות? אני לא רוצה להישמע כמי שמקטר, אך איפה נשמע דבר כזה ברחבי העולם. רק תתארו לכם שאירועים שכאלה היו מתרחשים במרכז הארץ, או ביהודה ושומרון, הרי כבר מזמן הממשלה הייתה יוצאת למלחמת חורמה ובצדק. אנחנו חיים פה בתחושה קשה שמישהו פשוט לא סופר אותנו, מישהו וויתר עלינו. אולי כי יש כאן הרבה קיבוצים, אולי כי אין כאן מסה של בוחרים. אך המצב פשוט בלתי נסבל. עוד דבר בנושא, ראש ממשלת ישראל עדיין לא היה פעם אחת, בביקור באחד מהקיבוצים בגבול, פעם אחד לא הסתכל עלינו, הרי הוא אחראי גם על ביטחוננו ולא רק על מצביעי ליכוד בשדרות. אולי הוא מתבייש להביט בנו, ולהודות שפשוט אין לו פתרון למצב, רק תגובות הנשלפות מהמותן. גם שאר שרי הממשלה הנכבדים, חוץ משר הביטחון, אף אחד מהם לא טרח להגיע אלינו. 18 שנים אנחנו חיים תחת אש ו-7 חודשים מאז תחילת הסבב הנוכחי, אף שר בממשלה חוץ משר הביטחון לא טרח לבוא, להסתכל לנו בעיניים ולומר משהו. אם זה לא מטורף אני לא יודע מה כן, פשוט לא סופרים אותנו. רק אתמול חזרתי (28.10) מהפגנה שארגנו בת"א נגד המשך המצב הבלתי אפשרי ושתיקת הממשלה בנושא. אני שמח כי תושבי ת"א היו סימפטיים אלינו והראו כי הם איתנו בלב, ואף באו פיזית להזדהות אתנו. הבוקר הייתה הפגנה משש עד שבע במעבר כרם שלום שמטרתה לעצור את כניסת המשאיות לעזה ואנחנו נמשיך כמה זמן שיידרש עד שמישהו בממשלה ישמע ויחליט להגיב

ליאור מאוררים

א.ל. איורוד וצינון

בס"ד

מכירה, שירות והתקנה של כל פתרונות האיורוד, צינון ועידפול

לחקלאות ותעשייה, מוסדות, גני אירועים וכו', תיקון ושיקום מערכות ניפוף, חצרות צינון

התקנת תאורת פנסי לד, שידדוג מאווררים, צירים, מייסבים, מנועים

גידים, כל סוגי הרצועות, גלגלי שינוע,

מתזים וכל סוגי המערפלים, כל סוגי הכנפיים

שירות אמין ומקצועי!

ליאור: 053-2296563 איתי: 050-6376222

E-mail: lior120986@gmail.com

אדי וחבריו בבית הדין בהאג

**לראשי הענף יש אחריות כבדה
לשמור על התכנון בענף, לשמור על
הרפתות שייצרו בצורה יעילה את
רוב החלב הנצרך בארץ. הוויתורים
כואבים מאד, אני רואה אפשרות
שהענף ימשיך להתקיים**

לפתוח בסוף 2018 את הייבוא באופן חופשי ופרוע, דבר שיסכן לגמרי את התכנון. ההבנה שלא המחלבות ולא הציבור מזדהים אתנו, מה שמאיים על צריכת המוצרים והעדפה לתוצרת ישראל. ולבסוף, הוכחה של השנים האחרונות (הסכם לוקר), שעדיין הרפת הישראלית יודעת להתייעל. בסופו של דבר האמירה היא ברורה, גם בסקטור הקיבוצי ובמושבי, רק יצרנים יעילים יוכלו לשרוד וכן, מתוך התעלמות הממשלה מהערך הכי חשוב של החקלאות – שמירה על שטחים פתוחים בפריפריה, ויצירת מזון כאקט חשוב לביטחון תזונתי. אישית אני לא ממש שלם עם ההסכם שנחתם, וחשוב לדעת שכל הנוכחים בישיבה בהתאחדות, לא הרימו יד בקלות דעת. אף אחד מאתנו לא חיך בשביעות רצון, אך הבנו שזה מה שצריך, להמשיך עתיד הענף. באופן אמוציונלי לא רצינו לחתום, אך באופן רציונלי ידענו שזה מתבקש. מתוך אחריות לענף, חתמנו. גם נציגי המושבים הרימו יד בעד. בסופו של דבר ההסכם הזה פחות רע ממה שכולם חושבים. צריך לזכור כי עדיין, רק בישראל, קנדה ונורבגיה יש ענף חלב מתוכנן.

אחרת. קשה לנשום לרווחה יותר מחמש דקות, דברים קטנים מלטפים לנו את הלב ובסופו של דבר תחושה של אחריות גדולה וכבדה והחלטות על עתיד ילדינו רובצים על כתפנו. עצוב, עצוב לי מאוד על המצב ועל הממשלה שלאורך שנים נכשלת במשימה החשובה ביותר, להגן על תושבי ישראל. אני מודע למורכבות, אך לפחות תראו אכפתיות, אמפטיה, תבואו לבקר. אך כנראה שאנחנו כמו אותם תושבים בגליל העליון, פשוט משעממים ולא מעניינים את הממשלה. מאוד עצוב לי לכתוב את זה, אך זו המציאות.

תביעה ייצוגית נגד החמאס בהאג

היה לי הכבוד לנסוע לפני כחודש וחצי להאג עם עוד שלושה חקלאים מהאזור: רפי בביאן מקיבוץ עלומים, עופר ליברמן ויאיר מנה מקיבוץ ניר עם. הגענו לבית הדין הבינלאומי בהאג, להגיש תביעה ייצוגית נגד ראשי החמאס בגין פשעי מלחמה, שריפת שטחים ושימוש בילדים מתחת לגיל 15 במלחמה. לנו ברור לגמרי שראשי החמאס אחראים על ירי על אזרחים, שריפת שטחים, מתוך אינטרס של פגיעה באזרחים. מטרת התביעה הייצוגית היא קודם כל ליצור הד תקשורתי עולמי. עד היום הם היו אלה שתבעו את צה"ל, הרגשנו שהגיע הזמן שגם אנחנו נראה לעולם את סבלנו, ונתבע על פשעי מלחמה. התביעה שלנו התקבלה כחוק, וכעת מתקיימים דיונים. נושא ההסברה הישראלית חשוב מאין כמוהו בעולם. העובדה שרשתות בינלאומיות הראו סוף סוף גם מה קורה בצד שלנו – את השריפות בעוטף, את זעקתנו של האזרחים על פגיעות החמאס. לא הייתה כמעט רשת זרה אחת שלא ראינה אותנו. ▲

ההסכם הרפתנים עם הממשלה

קשה לי לעכל שאנחנו נמצאים גם בנושא הזה, מול ממשלה עם אמירות פופוליסטיות, ועם אזרחים שמעבר למחיר המוצר לא מוכנים לחשוב על שום דבר. שקונים בלי להניד עפעף גבינות שמגיעות מפולין, ומדלגים על גבינות איכותיות יותר ולא תמיד יקרות יותר, מחצר הבית שלהם. מול מציאות כזו, אנחנו נמצאים כיום. לראשי הענף יש אחריות כבדה לשמור על התכנון בענף, לשמור על הרפתות שייצרו בצורה יעילה את רוב החלב הנצרך בארץ. הוויתורים כואבים מאד, אך עדיין מתוך הבנה מלאה של מה ההסכם הזה באמת אומר, אני רואה אפשרות שהענף ימשיך להתקיים. יש רק שתי אפשרויות – או להתקיים במאמץ, או למות. לצערי לעומדים מולנו, אין שום סנטימנטים. לא לציונות, לא לחקלאים היושבים בפריפריה, ולא לעתיד המדינה. בכל אופן לא מעבר לתקופה שהם יוכלו להמשיך ולשבת בממשלה, על ידי חיפוש קולות של מצביעים המבינים רק סיסמאות וקלישאות שאין בהם תוכן. יש כמה נקודות שהובילו אותנו לחתום על ההסכם. שר האוצר, רשאי